

„Gazeta Lwowska“
z dodatkiem urzędowym
wychodzi codziennie o 3ciej
godzinie po południu z wy-
jątkiem świąt uroczystych i
niedzieli.
Przenumerata wynosi
z przesyłką pocztową na rok
cały 16 złr., na kwartał
4 złr., na miesiąc 1 złr.
35 c. Miejscowa na rok 12 złr.
na kwartał 3 złr., na miesiąc
1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i ary-
kuly nadesłane od jednego
wiersza: pierwszy raz 6 c.,
drugi i trzeci po 5 c. Na-
leżytość stęplowa od każdej
inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) od-
biera Administracja Gazety
Lwowskiej. Numer pojedy-
ńczy w Expedycji Gazety
(Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacje wolne
od opłaty pocztowej.

Nr 169.

Wtorek 27. Lipca 1869

Rok wydania 59.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 27. lipca. Komisja delegacji węgierskiej do budżetu ministerstwa spraw zewnętrznych przyjęła cały budżet prawie bez żadnych wykreśleń. Wyjaśnienia kanclerza państwa co do polityki Austrii względem Francji, Prus i Wschodu przyjęto z największym zadowoleniem.

Paryż, 26. lipca. Doniesieniom dzienników o zmianach dyplomatycznych zaprzeczono półtorędownie.

„Moniteur universel“ donosi, że Don Carlosowi udało się omylić czujność posterunków i wkroczyć do Hiszpanii pod Arenas.

Część nieurzędowa.

Wyciąg z protokołu 30. i 31. posiedzenia Rady szkolnej krajowej.

I. Z powodu, że Wydział filii Tow. pedagogicznego w Tarnowie postanowił urządzić wyższą szkołę żeńską, uchwaliła Rada szkolna wyrazić Wydziałowi swe uznanie w następującym piśmie:

„Współdział stowarzyszeń i całej światłej publiczności w pracy około podniesienia wychowania publicznego w kraju, jeżeli tylko właściwych trzyma się granic, i ma na oku nie pozorne ale rzetelne poparcie oświaty, jest Radzie szkolnej krajowej zawsze bardzo pożądanym, zasługuje na wdzięczność i uznanie. Wymowne dowody takiej właśnie dobrze zrozumianej pracy nad oświatą złożył Wydział tarnowskiej filii Towarzystwa pedagogicznego tak urządzeniem szkoły w tamtejszym więzieniu karnym, jak też zamiarem założenia wyższej szkoły żeńskiej. Zamiar ten, o ile się tyczy wyższego kształcenia płci żeńskiej, dla której w kraju naszym prawie żadnych wyższych zakładów naukowych dotąd nie ma, powoduje Radę szkolną krajową do wynurzenia Wydziałowi swego jak najżywszego uznania.“

II. Z powodu zanoszonych często skarg nauczycieli wiejskich o nieregularną i spóźnioną wypłatę, należnej im dotacji uchwała Rada wystosować okólnik do starostw i wydziałów powiatowych, zastrzegający pilne przestrzeganie ustaw w tej mierze dotąd obowiązujących, i ustanawia zarazem z swego grona komisję z trzech członków złożoną, która na podstawie ustawy państwowej ma się zająć wypracowaniem wniosków, celem ostatecznego uregulowania tej sprawy w drodze ustawodawstwa krajowego.

III. Rada postanawia popierać dążność reprezentacji gminnej Bocheńskiej do uzupełnienia tamtejszego gimnazjum.

IV. Rada postanawia wystosować okólnik do wszystkich starostw powiatowych przypominający im ściśle przestrzeganie rozporządzenia z dn. 16. marca 1868 L. 1057, którym przy pertraktacjach o zakładanie nowych szkół ludowych postawiono za zasadę udawanie się o współdziałanie do Rad powiatowych, a to tem bardziej, że przy ustanawianiu dotacji szkolnych mogą zachodzić wypadki, w których należy mieć wzgląd na §. 99. ustawy gminnej.

V. Rada uznaje, że dzieło „Krótki opis krajów Cesarstwa Austriackiego przez Ludwika Heuflera, dla niższych gimnazjów i niższych szkół realnych“ nieodpowiada zupełnie celowi i poleca sekcji pedagogicznej wysadzonej z łona Rady — opracowanie i przedłożenie dokładnej instrukcji, według której Rada zarządzi ułożenie odpowiedniego podręcznika w drodze konkursu.

Na posiedzeniu komisji budżetowej delegacji Rady państwa w d. 23. b. m. przystąpiono do obrady nad budżetem wspólnego ministerstwa spraw wewnętrznych.

W debacie jeneralnej była mowa głównie o depeszach zawartych w księdze czerwonej mianowicie tych które dotyczą stosunku Austrii do Rzymu, i mowcy wypowiadali jakie wrażenie sprawiły na nich rozmaite depesze.

Przystąpiono potem do debaty specjalnej. Referent proponował przyjąć tytuł I. „Zarząd centralny“ pozycyą 1 do 6 według przedłożenia rządowego w sumie 373.942 złr. który to wniosek po dłuższej dyskusji zamieniono w uchwałę.

Przy pozycy 7. art. 1. „wydatki tajne“ referent proponuje przyzwolenie na wymienioną tam kwotę pod warunkiem, że rząd żadnych już sum na ten cel domagać się nie będzie.

Wniosek ten przyjęto.

Przy tytule II. „wydatki dyplomatyczne“ referent postawił kilka wniosków dotyczących wykreślenia niektórych sum; po dłuższej dyskusji jednak przyjęto tylko wniosek względem wykreślenia dodatku dla pełnomocnika w Hessen-Darmstadt w kwocie 200 złr.

Wniosek Dr. Rechbauera względem rozwiązania poselstwa w Rzymie został uchylony 13 głosami przeciw 8.

Następnie przyjęła komisja wniosek deleg. Arnettha, aby poselstwa w Hamburgu, Lubecie, Bremie, Oldenburgu i Brunświku rozwiązać a sekretarzy kancelaryjnych przy tych poselstwach przydzielić do konsulatów jeneralnych. Koniec posiedzenia o godzinie 3.

Na posiedzeniu komisji wojskowej delegacji węgierskiej w d. 23. b. m. debatowano nad Pograniczem wojskowym i nad funduszami wojskowemi.

Komisja do budżetu ministerstwa spraw wewnętrznych odbyła tegoż dnia czterogodzinną obradę i załatwiła pozostałe jeszcze poselstwa i konsulatory aż do wicekonsulatów. Wszystkie pozycy przyjęto według przedłożenia rządowego. Do dłuższej debaty dała między innymi powód reprezentacja przy dworze rzymskim.

Na posiedzeniu komisji wojskowej delegacji węgierskiej w d. 24. b. m. obradowano nad wydatkami nadzwyczajnymi budżetu ministerstwa wojny. Obrady nad tym przedmiotem jeszcze nie ukończono i w ogóle nie zapadły żadne stanowcze uchwały ponieważ minister wojny nie był obecny rozprawie a komisja wstrzymuje się z powzięciem uchwały dopóki nie otrzyma wyjaśnień na które oczekuje. Żadna pozycy nie wydaje się komisji dość jasną. Suma 400.000 złr. żądana na zakupno dwóch monitorów miała już być dozwoloną, przyszło jednak przystąpić do bardzo żwawej debaty. Myśl wystawienia monitorów na Dunaju uznano wprawdzie jako bardzo szczęśliwą, ponieważ członkowie komisji obeznani z taktyką wojenną wykazali, że z pomocą tych okrętów mały stosunkowo korpus armii wystarczyłby do bronienia o wiele silniejszemu nieprzyjacielowi przejścia przez Dunaj. Z drugiej strony jednak zwracano uwagę, że przy niskim stanie wody okręty takie nie mogłyby wszędzie być w ruchu na Dunaju.

Komisja do budżetu spraw zewnętrznych odbyła d. 24. b. m. trzecie posiedzenie na którym zadanie swoje załatwiła.

Delegacja węgierska ma odbyć posiedzenie publiczne d. 28. b. m.

Odsunięcie się od spraw prezesa ministrów hr. Bismarcka, jak twierdzi Gazeta krzyżowa, jest ciągle przedmiotem najróżniejszych domniemań w dziennikarstwie. Niezależnie od przypuszczeń dotyczących przyszłej polityki w Prusach, obecne znaczenie urlopu najrozmaiciej jest oceniane i przedstawiane. W tych samych dziennikach które niedawno utrzymywały że tu nie chodzi o zwykły urlop, ale o zupełne ustąpienie hr. Bismarcka z pruskiego ministerium, znajdujemy obecnie stanowcze zapewnienie, że nie należy tak na seryo brać chwilowego urlopu, że hr. Bismarck teraz nawet we wszystkich ważniejszych postanowieniach ministerium ustny lub piśmienny udział przyjmuje. Dziennik ministerjalny „Korrespondencja prowincjonalna“ w najnowszym numerze tak się w tej materii odzywa:

„Łatwo zrozumieć, że takie sprzeczne wskazówki podawane są tylko w celach polityczno stronnicych, że nie wspierają się bynajmniej na podstawie spokojnego oceniania faktów. Istotne znaczenie urlopu prezesa ministrów jasno określa najwyższy rozkaz, w skutek którego uwolnienie nastąpiło: według brzmienia tego rozkazu urlop jest czasowy, ale na czas trwania swego, zupełny. Urlop dany został w nadziei, że prędki powrót do zdrowia dozwoli prezesowi ministrów na nowo objąć ster interesów państwa, — aż do tej chwili jednak hr. Bismarck nietylko „od przyzdywania w ministerium, ale od udziału w jego obradach“ wyraźnie uwolniony został. Gdyby inne były zamiary rządu, gdyby pozycy prezesa ministrów względem ważniejszych postanowień ministerium, podczas jego czasowej nieobecności w Berlinie, miała być taką samą jak w latach poprzednich, w takim razie uroczyste uwolnienie go od czynności w ministerium byłoby zbyt bezcelne.

Urlop ten miał na celu, politykowi, którego siły i zdrowie zdawały się na szwank narażone w pórśród ciągłej działalności na czele pruskiego ministerium, w zarządzie północnego związku i związku celnego — pewną ulgę zapewnić, o ile na to interes państwa pozwalały. Hrabia Bismarck zatem uwolniony został nietylko od udziału w bieżących interesach ministerium pruskiego, ale od zajmowania się na dobre będącymi zadaniami wewnętrznymi rządów Prus, zachowując tylko kierownictwo nad związkiem o ile to przy urlopie jest możliwym. Nieobecność hr. Bismarcka, jak już o tem wspominaliśmy, przeciągnie się jeszcze po za chwilę rozpoczęcia posiedzenia sejmowego. Jest to dowód, że przygotowania do ważnych planów, jakie na tem posiedzeniu roztrząsać się mają, odbędą się bez współudziału prezesa ministrów. Istotna i gruntowna zgoda panująca między członkami ministerium a jego kierownikiem, jest najlepszą rękojmią, że w projektach praw w jego nieobecności sejmowi przedłożonych uwydatni się tenże sam duch i kierunek, który całą pruską politykę pod przewodnictwem prezesa ministrów cechował. Zupełna jednak i wyłączna odpowiedzialność za te prace spada czasowo na ministrów. Droga, po której Prusy w wewnętrznym swoim rozwoju postępować mają, całkowicie już jest wytkniętą. Zadania pozostające jeszcze do spełnienia, wymagają ścisłego porozumienia z reprezentacją narodową, o czem w łonie samego rządu różność zdań istnieć nie może. Przygotować i ułatwić to porozumienie, jest właśnie ciągłym dążeniem rządu; byłoby więc do życzenia, aby wszyscy ci, którym ten zbawienny rozwój pruskiej wewnętrznych stosunków na sercu leży, rząd w tych usiłowaniach wspierali.

Z powodu iż obie izby parlamentu angielskiego, jak o tem doniósł telegram, zgodziły się na przyjęcie kompromisu w kwestyi bilu kościelnego, doniesienia o przebiegu tej sprawy po posiedzeniu izby wyższej z d. 20. b. m. mają tylko wartość historyczną. Po posiedzeniu tem sprawa weszła nagle w stadium przesilenia. Zaraz po głosowaniu w izbie wyższej zwołano na d. 21. radę gabinetową. Jednocześnie zawiadomiono telegrafem królowę o zachowaniu się lordów i rezultacie głosowania. Co się tyczy dalszych kroków w tej sprawie, sądzono w ówczas, że gabinet zaniecha bilu na chwilę i zamknie sesję terazniejszą zaraz po załatwieniu budżetu i spraw najnagleszych. Sądzono, że po zwołaniu nowej sesji w jesieni, bil będzie znowu wniesiony do izby niższej, tam krótko załatwiony, a następnie przedłożony izbie wyższej, gdzie jak upewniają dzienniki liberalne „Daily News“ i „Telegraph“ przeszedłby z łatwością. „Times“ jednak upierał się aby bil został jeszcze w ciągu tej sesji uchwalony.

Paryski „Public“ pisze: Podczas gdy nowe ministerium przygotowuje uchwałę senatu, kilku człon-

ków senatu przygotowuje ze swojej strony projekt reformy celem rozszerzenia atrybucji tego zgromadzenia. Żądają oni aby senat pod względem parlamentarnym zajmował takie samo stanowisko jak dawna izba parów, aby posiedzenia jego odbywały się publicznie i aby mu przyznano badania samych ustaw a nie tylko ich formy konstytucyjnej. Nadto zamierzono podnieść kwestję składu senatu, pomnożenia liczby krzesel i obsadzenia ich członkami mianowanymi w duchu liberalnym przez rady jeneralne.

„Franz. Corr.“ prostuje tę wiadomość w ten sposób, iż cała rzecz dotyczy interpelacji z którą ma wystąpić hr. Sartiges i do której zbiera podpisy pomiędzy senatorami.

„France“ donosi, że francuski minister spraw wewnętrznych Foreade de la Roquette wydał okólnik do prefektów z doniesieniem, że podana przez niektóre dzienniki wieść o mającym wkrótce nastąpić rozwiązaniu izby jest zupełnie bezzasadna.

Dzienniki paryskie z d. 22. b. m. podają następujące szczegóły o zachowaniu się lewicy po zamknięciu izby. Od ośmiu dni lewica odbyła kilka bardzo ożywionych zgromadzeń dla obmyślenia planu przyszłego postępowania w obec zapowiedzianych reform. D. 21. b. m. lewica odbyła dwa zgromadzenia w biurze ciała prawodawczego a następnie w lokalu na konferencye obranym na bulwarze kapucyńskim dla ostatecznego ułożenia programu. Obydwie obrady jednak, aczkolwiek trwały dziewięć godzin nie wystarczyły do załatwienia tej sprawy. Pan Thiers popierał swój protest przeciwko zachowaniu się rządu w obec izby i dołączył do niego program polityczny, ale frakcja demokratyczna odrzuciła go jako nazbyt monarchiczny. Pan Juliusz Favre mniemał, że należy zachować dotychczasowe milczenie. Pan Grevy żądał aby powzięto wspólną, nieosobistą deklarację. PP. Picard, Veratry i Tachard obstawali za żądaniem rozwiązania izby. — Około północy członkowie rozeszli się nie uchwalwszy nic stanowczego.

Dziennik „Opinione“ nie przestaje z nadzwyczajną gwałtownością żądać usunięcia się ministerium Menabrea-Cambrai-Digny. Wszyscy zapytują ze zdziwieniem co może znaczyć ta szczególna postawa organu tak dawniej spokojnego, ostrożnego, — tak blisko obok poważnej gromadki piemonek liberałów stojącego. Prawda, że finansowa polityka hrabiego Cambrai-Digny nigdy w tej gazecie przyjaciółki nie miała. Ale to nie objaśnia, dla czego teraz właśnie, kiedy parlament zamknięty, „Opinione“ tak zawzięcie obstaje za usunięciem się całego gabinetu. Powinnaby przynajmniej powiedzieć komu Król utworzenie nowego gabinetu ma powierzyć; ale na wszystkie w tym przedmiocie czynione pytania, milczeniem odpowiadała. Rzecz ta obchodziłaby bliższych przyjaciół owego dziennika, jak Lamarmora, Sella, Lanza. Ale z tych pierwszy właśnie jest w dalekiej podróży do Rosji i Szwecji, Sella nie cieszy się bynajmniej przychylnością Króla, a ku Lanzy większa część prawicy silną żywi niechęć. Zresztą prawica sama tak się też rozpada, że każde nowe ministerium od rozwiązania izby zacząć by musiało. Gdyby przyjąć musiało do nowych wyborów, łatwo pojąć, że obecne ministerium rościłoby pretensję do zyskania przychylności wyborców. Rozwiązanie izby, nie jest jednak postanowione, a wielu przypuszcza, że na nadchodzącą jesień znowu się to samo ministerium z tym samym spotka parlamentem. Sprawozdanie komisji śledczej w sprawie dzierżawy monopolu tytoniowego jeszcze się nie ukazało. Wszyscy z wielkim napięciem oczekują rezultatów śledztw w sprawach kradzieży papierów Fambrego, i zamachu na Lobbę, jako pozostających w związku ze śledztwem parlamentarnem. Prowadzący śledztwo w sprawie zamachu, miał wyrazić zdanie, że ją za komedię uważać trzeba. Główny winowajca kradzieży papierów Fambrego, niejaki Bruci, miał przy sobie znaczną sumę pieniędzy; ale przeczy stanowczo, ażeby te pieniądze dane mu były jako nagroda za popełnioną kradzież lub wydanie papierów. Umiarkowane dzienniki twierdzą, że Lobbia podał się do dymisji jako major jeneralnego sztabu; ale wiadomość ta dotychczas się nie potwierdza.

„Moniteur universel“ podaje doniesienia z Hiszpanii według których pomiędzy stronnictwami Don Carlosa wielkie panuje wzburzenie. Książę Madrytu, pisze ten dziennik, opuścił Paryż przed kilkoma dniami i nawet przed najbardziej zaufanymi przyjaciółmi zdołał ukryć swój wyjazd. Zdaje się nie ule-

gać wątpliwości, że zmieniawszy nazwisko przeszedł granicę i że się tam porozumiał z najznakomitszymi przywódcami swego stronnictwa. Zapewniają, że w jednej z najmniejszych wiosek pirenejskich odbyła się pod prezydencją Don Carlosa rada wojenna na której postanowiono wywołać ogólne powstanie w całym kraju.

„Franc. Corr.“ pisze: do Paryża nie nadeszły dotąd niepokojące wieści z Hiszpanii. Wiadomość podana przez „Avenir national“, że Don Carlos przybył do Navarry nie potwierdza się wcale a jest nawet bardzo prawdopodobnem, że książę Madrytu, choćby już był w Hiszpanii, to przekonawszy się o niepodobieństwie wykonania swego zamiaru, powróciłby niebawem do Francji. (Jak wiadomo telegram z Paryża z d. 23. b. m. doniósł, że książę jest obecnie w Fontainebleau.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Gwałt publiczny. W czerwcu 1868 r. spostrzegł dworski leśniczy Franciszek Bidziński ze swoim synem Ludwikiem i gajowym Bratanem w lesie skarbu Herpińskiego pod Kamionką strumielową skoszoną trawę, i zoczywszy na przyległych polach Mikołaja i Piotra Zasińczuków, którzy we weretach trawę nieśli, odebrał im trawę z weretami i kosą, podejrzewając ich o kradzież trawy w lesie. W sprzeczce uderzył leśniczy Mikołaja Zasińczuka kilka razy rączką od kosy i chciał ze swojej strzelby wystrzelić, lecz Zasińczuk trzymał strzelbę lewą ręką i puścił jej niechciał. W skutek tego wziął leśniczy siekiere od swego syna, i uderzył Zasińczuka tak silnie po lewej ręce, że mu takową zranił, i groził jeszcze powtórnem uderzeniem, lecz przybyli na krzyk Zasińczuka właściciele wydarli leśniczemu siekiere. Rana była ciężka. Franciszek Bidziński, 56 l., rz. k., ojciec 9 dz., nigdy nie karany, wypiera się wszelkiej winy i twierdzi, że poszkodowany ze swymi krewnymi napadł na niego w celu odebrania zagrabionych rzeczy. Sąd skazał Bidzińskiego dnia 23. b. m. na podstawie zeznań świadków na 14 dni więzienia (wniosek 6 tygodni z 2 razowym postem w tygodniu). Skazany odwołał się do wyższego sądu. (Prezyd. rada sądowa p. Petuł, oskarżyciel zastępca prokuratora p. Jakubowski, obrońca p. adw. Dr. Wolski).

Sfałszowanie wekslu. Dnia 24. b. m. stawał przed kolegium 5 sędziów (prezyd. rada sądowa p. Stencel, oskarz. rada sądowa wyż. i prokur. pań. p. Danek, obrońca p. adw. Dr. Holcer) Henryk Bruno Oswald Hoberg ze Szląska pruskiego, 22 l., wyznania ewang., kupiec. Oskarżenie opiewa: Dnia 31. maja b. r. przed południem przyszedł jakiś młody człowiek bardzo przyzwoicie ubrany do kantoru p. A. O. Misesa, dyrektora filii zakładu kredytowego we Lwowie, udawał, że chce we Lwowie jako kupiec osiaść, i pokazał weksel na 600 złr., wystawiony przez Otto Friedländera w Wrocławiu, przyjęty przez Samuela Lenka w Szoproniu (Oedenburg) na rozkaz firmy B. Nockberg we Lwowie i girowany p. Rob. Domsa, z drugim jeszcze Giro in Bianco Roberta Domsa na Antoniego Bogdanowicza. P. Mises odesłał mniemanego kupca do oddziału wekslowego, a ponieważ ten weksel w srebrze wypłacony być miał, obstalowano właściciela wekslu na popołudniu. Tymczasem przekonano się, że weksel jest fałszywy, i gdy właściciel dopiero nazajutrz się zgłosił, zastał w zakładzie aktuaryusza policyi p. Meidingera. Z początku chciał go imponującym zachowaniem się przestraszyć, aresztowany jednak, przyznał się nakonie, że weksel jest fałszywy. Sąd skazał Hoberga na 2 lata ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu (wniosek 3 l.) Skazany odwołał się do wyższego sądu.

Niepoprawny złodziej. Dmytro Zmroć z Tulska, 37 l., obrz., gr. kat., stanu wolnego, już 6 razy w sądzie powiatowym a raz w sądzie krajowym za kradzież karany, skradł w czerwcu b. r. z otwartej stajni probostwa św. Piotra na Łyczakowie kożuszek wartości złr. 6, lecz został wysłędzony. Na rozprawie ostatecznej w d. 24. b. m. skazany na rok ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu, przyjął wyrok. (Prezyd. rada sądowa p. Petuł, oskarżyciel rada sądowa wyższ. i prokurator państwa p. Danek).

Iwan Folusiewicz z Lubyży, właściciel realności, 58 l., obrz. gr. kat.; już 2 razy kryminalnie karany, potrzebował w maju b. r. niezbędnie pary koni, poszedł zatem w nocy do dworu w Potokach, rozbił kłódkę i wyprowadził 2 konie, został jednak przez parobków dworskich przytrzymany i sądowi oddany. Sąd krajowy we Lwowie skazał go d. 24. b. m. na 1 1/2 roku ciężkiego więzienia z postem w każdym tygodniu. Skazany przyjął wyrok. (Prezyd. rada sądowa p. Mogielnicki, oskarżyciel rada sądowa wyższ. i prokurator państwa p. Danek.)

(Pochwała za uratowanie życia.) Tutejsze c. k. namiestnictwo poleciło urzędowi powiatowemu w Przemysłu wyrazić zasłużoną pochwałę Walentemu Hocowi, Marcinowi Krukiewiczowi i Piotrowi Haluszcze z Korytnik za wyratowanie z narażeniem własnego życia tonącego Józefa Kaczorowskiego z Rymanowa. Wyznaczone zwykle za podobne uczynki nagroda pieniężna nie mogła być w niniejszym wypadku udzielona, ponieważ zgłoszono się po nią już po upływie terminu prawem przepisanego.

(Pożary.) D. 14. b. m. w Justynówce w powiecie podhajeckim zgorzały 4 zagrody włościańskie, jak sądzą podpalone, a w Uściu ruskiem w pow. gorlickim dom proboszcza skutkiem nieostrożności, szkoda 4000 złr.; d. 17. b. m. w Neuhoft w pow. grodeckim zagroda włościańska, przyczyna pożaru niewiadoma, szkoda 800 złr.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 26. lipca. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ₰ 8 złr. 50 c. do 8 złr. 60 c., żyto 160 ₰ 4 złr. 80 c. do 5 złr. 10 c., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 20 c. do 4 złr. 30 c., owies 100 ₰ 3 złr. 50 c. do 3 złr. 70 c., kukurudza 170 ₰ 4 złr. 50 c. do 4 złr. 70 c., hreczka 140 ₰ 5 złr. 20 c. do 5 złr. 30 c., konieczyna 180 ₰ 40 złr. — c. do 42 złr., rzepak 150 ₰ 12 złr. 75 c. do 13 złr. — c., lnianka 150 ₰ 9 złr. 75 c. do 10 złr. — c., groch 180 ₰ 5 złr. — c. do 5 złr. 30 c.; łój 100 ₰ 31 złr. — c. do 31 złr. 50 c., potaż drzewny 100 ₰ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ₰ — do — złr.; spirytus wiadro 14 złr. — c. do 14 złr. 25 c.

Ceny targowe w miesiącu czerwcu:

Sądowa W.	Miejsc targu				
	Przemysł	Jaroslów	Sieniawa	Mociszka	
zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	zr. c.	
waluta austriacka					
Mec pszenicy	4 50	3 94	7 29	4 23	3 75
„ żyta	3 50	2 76	3 11	3 .	2 50
„ jęczmienia	2 40	2 9	2 18	2 20	2 .
„ owsa	1 80	1 59	1 83	1 70	1 55
„ hreczki	3 10	2 47	2 90	2 80	2 50
„ kukurudzy	. . . . .	. . . . .	. . . . .	. . . . .	. . . . .
„ ziemniaków	. 70	. 65	. 84	. 80	. 60
Grochu	3 10	2 52	2 87	3 .	2 50
Cetnar siana	1 40	1 11	1 10	1 20	1 30
Sąg drzewa twardego	7 .	6 50	8 .	5 50	7 50
„ „ miękkiego	5 .	5 12	6 .	4 50	5 50
Funt mięsa wołowego	. 15	. 19	. 17	. 14	. 15
Miara wina	. 80	1 20	. 80	4 20	2 .
„ piwa	. 16	. 32	. 16	. 24	. 16
Wyrobnik z wiktym	. . . . .	. 20	. 25	. . . . .	. . . . .
„ bez wiktym	. . . . .	. 40	. 50	. 25	. 44

Lwów, 25. lipca. (Sprawozdanie tygodniowe Gazety Lwowskiej). Od kilku dni trwa stała pogoda i żniwa wszędzie się już zaczęły. W zachodnich powiatach już nawet znaczną ilość żyta zwieziono do stodoł. Ceny frachtu z powodu żniw cokolwiek się podniosły.

Handel towarowy w tygodniu ubiegłym był dość ożywiony. Od czasu otwarcia kolei do Brodów idą ciągle znaczne transporta kwasu solnego z fabryki sody w Petrowicach kolejną do Brodów a ztąd gościńcem do Rosji dla tamtejszych cukrowni. Ogółem przewieziono już około 3000 cetn. tego artykułu. Nadto przewieziono do Brodów 600 cetn. kos. Towarów lnianych, wełnianych i manufaktur nadeszło w ubiegłym tygodniu około 300 cetn. z fabryk wiedeńskich i berneńskich tudzież od komisantów lipskich. Równie ożywionym jest ruch na linii do Złoczowa, najwięcej jednak przewożą tu materiałów do budowy kolei żelaznej. Do Czerniowca wysłano w tygodniu ubiegłym prócz bardzo znacznych transportów szyn do budowy kolei żelaznej także pewną ilość kwasu solnego i manufaktur. Z hut szklanych w powiecie kołomyjskim wywożą do Księstw Naddunajskich znaczną ilość wyrobów mianowicie szyb i naczyń rozmaitych. Składy tychże wyrobów we Lwowie mają także obecnie znaczny obdyt. W zachodnich powiatach ożywił się bardzo popyt z zagranicy na progi pod budowę kolei żelaznych. Nawet kolej północna Cesarza Ferdynanda zakupiła w tym roku bardzo wielką ilość progów w Galicji.

Handel zbożowy w tygodniu ubiegłym był także dość ożywiony przy stałych cenach. Dowóz jednak był szczupły z powodu żniw. Z zachodnich powiatów wywożą pszenicę, żyto i owies. Z wschodnich także powiatów wywieziono do Prus kilka pomniejszych partii. W Złoczowie oddano na kolej około 1000 cetn. pszenicy z królestwa polskiego a w Brodach 3000 cetn. pszenicy z Wołynia. Zapasy owa wypróżniają się coraz bardziej, skutkiem czego ceny tego artykułu, na który jest zawsze obdyt do Prus, idą ciągle w górę. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ₰ 8 złr. 20 c., żyto 160 ₰ 6 złr. 20 c., jęczmień 140 ₰ 4 złr. 20 c., owies 100 ₰ 3 złr. 60 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Bochnia: pszenica 170 ₰ 9 do 10 złr., żyto 160 ₰ 7 do 8 złr., jęczmień 142 ₰ 5 złr. 50 c. do 6 złr., owies 100 ₰ 4 złr. 50 c. Skutkiem chwilowego podniesienia się cen zboża wywóz nieco mniej ożywiony. Tarnów: pszenica 170 ₰ 9 złr. 50 c., jęczmień 140 ₰ 5 złr. 40 c., żyto 160 ₰ 7 złr. 45 c., owies 100 ₰ 4 złr. 50 c. Z powodu mniejszego popytu handel mniej ożywiony. Dębica:

pszenica 170 zł 8 złr . 40 c., jęczmień 138 zł 4 złr . 90 c., żyto 160 zł 7 złr . owies 100 zł 4 złr . 25 c. Jest popyt na jęczmień, na inne gatunki zboża odbył słaby. Rzeszów: pszenica 170 zł 8 złr . 60 c., jęczmień 140 zł 5 złr . żyto 160 zł 6 złr . 80 c., owies 100 zł 4 złr . Odbył słaby, dowóz szczupły z powodu żniw. Jarosław: pszenica 170 zł 8 złr . 60 c., żyto 160 zł 6 złr . 30 c., jęczmień 140 zł 4 złr . 80 c., owies 100 zł 3 złr . 80 c. Ceny bez zmiany, są nadzieje znacznego wywozu.

Była rzeźnego i opasowego nadeszło koleją czerniowiecką w tygodniu ubiegłym 1450 sz. i pozostałe zostały do Oświęcimia. Z tutejszej targowicy oddano na kolej 700 wołów.

Ostatnia poczta.

Paryż, 25. lipca. „Journal offic.“ zamieszcza sprawozdanie marszałka Niela i dekret cesarski z d. 19. b. m. względem pomnożenia liczby elewów sztabu jeneralnego.

Rady jeneralne zwołane zostały na d. 23. sierpnia. Bruksela, 25. lipca. „Ind. belge“ pisze: We czwartek zredagowano konwencję względem mieszanej służby na kolejach żelaznych pomiędzy rządem belgijskim a francuską spółką kolei wschodniej z przystąpieniem Holandii. Komisja francusko-belgijska ukończyła drugą konwencję względem ujednostajnienia tax.

(Telegramy „Czasu“.)
Paryż, 26. lipca. „Public“ donosi, że Benedetti uda się jako poseł do Petersburga, Baudin jako poseł do Berlina.

Madryt, 26. lipca. Bandy Karlistów zostały pobite na głowę i rozproszone pod Lamancha. Dwadzieściu dwóch deputowanych protestuje przeciw zaprowadzeniu ustawy o bezpieczeństwie publicznem. Karliści zatrzymali pociąg kolei żelaznej pod Cindadreal.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 26. lipca.
Hotel George: PP: Hr. Borkowa a Olga z Winniczek. — Hr. Dzieduszycka Zofia, z Niesłuchowa — Hr. Krukowiecki A. z Axmaniec. Hr. L. S. A. z Narola — Hr. Orłowska El. z Jarmuliniec — Br. Wirth J. z Wiednia. — Nalecz-Kaszycki J. z Dzwiniaczki. — Mogielnicki W. z Wołynia. — Rozwadowski B. z Krakowa — Rozwadowski T. z Babina — Siarczyńska M. z Trepłowa — Tolgji-Tolgjose A. z Kirijey — Bojan D. oficer, z Moldawy. Niedzwiedzki Tytus, z Kłodzienia.

Hotel europejski: Peters A. c. r. kap., z Rosyi. — Rozwadowski W. i E. z Serwen — Trotter K. z Podlipiec. Hotel Larga: Massiczek Fr., c. k. kap., z Węgier. — Wexler K., c. k. not., z Czerniowiec. Hotel angielski: Cieński B., z Tomaszowic. — Cieński Z., z Horodyszczy. — Kamiński Ig. adw., z Stanisławowa. Hotel krakowski: Wysocki Fl., z Hrehorowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 27. lipca.
PP: Brzeziński Dunin A., c. k. star. pow., do Brzeska — Cuko M. J., do Wiednia. — Finkelstein W., c. k. nadlekarz, do Brodów. — Mazurkiewicz J. radca sądu kraj., do Szubina — Nosalewski K., kap. gw., do Krakowa. — Buziński

J., do Pacykowa. — Domski W., do Wojnicza. — Kozicki H., do Czeremchowa. — Makowiecki N., na Podole. — Mysłowski W., do Sniatynowa. — Olszewski E., do Czerniowiec. — Sójowski B., na Podole. — Sokulski P., do Krakowa

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.
Dnia 26. lipca 1869.

Pora	Barometr w mierze par sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza według wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 61	+14.8	85.	PaZ. bal.	5
2. god. po poł	324 83	+19.8	69.	Z. „	3
10 god. w.e.z.	325 11	+14.6	93	— d. m.	9

Ulewa z burzą 2. 40.

F. E. A. T. R.

Dziś (przed. niem.): „Zum ersten Male im Theater.“ krotochwila w 1 akcie; „Nur zwei Betten oder Wem gehört die Frau?“ krotochwila w 1 akcie.

Przytem przedstawienie gymnastyków arabskich pod dyrekcją Sidi el Hadi ali ben Mohamed.

Jutro (przed. pol.): „Dziwiące przykazanie.“ (Les pommes du Voisin) komedia w 3 aktach.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaz	Kurs przeciętny	Kurs ostatni	
			placa	žadaja
Złote austriackie				
Dnia 26. lipca.				
Akc. gal. kol. żel. K. L.	251	251	250 50	251 75
kol. lw. - czern.	—	—	209 50	210 50
banku hip. galie.	—	—	102	104
pap. czerl. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—
Galie. banku krajow.	—	—	92 50	93 50
Kolej Lw. - Cz. - Jassy	—	—	—	—
Listy z Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	91 50	92
T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	79 75	80
Banku hip. gal.	—	—	93	93 75
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	92 50	93
Oblig. ind. gal.	—	—	75 10	75 60
W. Ks. Krak.	—	—	—	—
Księż. Bukowiny	—	—	—	—
Poż. gt. r. 1866 po 7%	—	—	101	101 75
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—
II.	—	—	—	—
kol. lw. - czern.	—	—	—	—
I. Em.	—	—	—	—
II.	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	5 82	5 88
cesarski	—	—	5 86	5 92
Napoleonador	—	—	9 95	10 5
Pół imperyal rosyjski	—	—	10 15	10 30
Rubel srebrny rosyjski	—	—	1 86	1 92
papierowy	—	—	1 56	1 57 1/2
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	1 83 1/2	1 84 1/2
Srebro	—	—	121 50	122 75

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 23. lipca 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł) A. Państwa, pien. towar.

Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5% . . . . . 73.— 73 20
od kwietnia do października po 5% . . . . . — —

poen. towar.

Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5% . . . . . — — — —
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5% . . . . . — — — —
Metaliki po 4 1/2% . . . . . — — — —
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy . . . . . 251 — 252 —
" " " " 1839 piąta część losów . . . . . 251 — 252 —
" " " " 1854 po 250 zł. 4% . . . . . 93.50 94 —
" " " " 1860 po 500 zł. 5% 104.40 104.60
" " " " 1860 po 100 zł. 5% . . . . . 106.— 106.50
Pożyczka z r. 1864 (z premij) po 100 zł. 122.40 122.60
Renty Como po 24 lir. austr. . . . . 23.50 24.—

B. Krajów koronnych.
Obligacje indemn. po 5% za 100 zł.

Czech 93.25 93.75
Bukowiny . . . . . 74.— 75.—
Galieji . . . . . 75.40 76.—
Niższej Austrii 92.75 93.25
Siedmiogrodu . . . . . 79.— 79.50
Węgier 81.75 82.25
Galie. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7% . . . . . 101.—

2. Akcje.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłata 30% . . . . . 386 — 387 —
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a. 302.60 302 80
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł. . . . . 934.— 937.—
Banku narodowego . . . . . 760.— 761.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. . . . . 638.— 640 —
Galie. banku hyp. po 200 zł. wpłata 40% . . . . . — — — —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k. . . . . 196.— 198.—
Póln. kolej po 1000 zł. w. a. 2330 2340
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k. . . . . 245.— 246.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.) . . . . . 207 — 208 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr. 418.— 422.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. 283 80 284.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze . . . . . 109.50 110.—
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4% . . . . . 79.— — — —
Gal. banku hyp. po 6% . . . . . 93.— 93.50
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5% 95.40 95 70
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2% . . . . . 92.— 92.50
" " " (renta) po 6% . . . . . — — — —

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. póln. po 100 zł. m. k. 94.75 95.25
" " " w. a. . . . . 92.— 92.50

(za 100 zł.)
Kolej galie. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. . . . . 102.50 103.—
(w srebrze) po 5% za 100 zł. . . . . — — — —

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu o 100 zł. w. a. . . . . 162.— 164.—
Clarego po 40 zł. m. 37.50 38.50
Tow. żegl. par. na Duju po 100 zł. m. k. . . . . 97.— 98.—
Keglevicha po 20 zł. n. k. . . . . 14.50 15.—
Pożyczka miasta Budy 40 zł. w. a. . . . . 35.— 35.50
Palfiego po 40 zł. m. k. 35.50 36.50
Fundacja szpit. Arcyksięża a Rudolfa . . . . . 15.— 15 50
Salma po 40 zł. m. k. . . . . 41.— 42.—
St. Genois " 40 " 33.75 34.25
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a. 27.50 28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k. . . . . 125.— 130 —
" " 50 zł. w. a. 53.75 59.25
Waldsteina po 20 zł. m. k. 22.50 23.50
Windischgrätza " 20 " . . . . . 22.50 23.—

Weksle. (Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol. . . . . — — — —
Augsburg za 100 zł w p. n. . . . . — — — —
Berlin za 100 tal. . . . . — — — —
Frankfurt 100 zł. w p. n. . . . . 104.— 104 20
Hamburg za 100 M. B. 92.15 92.25
Londyn za 10 ft. szt. 125.45 125.55
Paryż za 100 fr. 49.90 49.90

Kurs złota.

Dukaty ces. men. . . . . — — — —
" pełn. wagi 5.92 5.93
Korona . . . . . — — — —
20frankówka 10.01 10.02
Rosyjski imperyal . . . . . — — — —
Talar związkowy . . . . . — — — —
Srebro 122.25 122.50

Telegrafowany kurs wiedeński.
Dnia 26. lipca.

	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	63	40
" " z procentami z maja i listopada	63	40
" " w srebrze	72	90
Losy z 1860. roku	104	40
Akcyje banku wiedeńskiego	757	—
" kredytowego	303	60
Londyn 10 funtów szterlingów	124	75
Srebro	121	75
" towarem	—	—
Dukat pojedynczy	5	90

BIULENNIK URZĘDOWY.

(1642) **Edykt.** (3)
Nr. 2678. Ces. król. sąd obwodowy w Nowym Sączu oznajmia, że w sprawie Anastazego Maszewskiego przeciw Bazylemu Gostkowskiemu, Maryannie Bronowieckiej, Alojzji Maszewskiej i pupilom po Floryanie Gostkowskim o extabylację sumy 10 000 złp. na dobrach Trzyciesz do Dom. 51, pag. 161 n. 3 on. cięższej wraz z naciężarem 350 złp. Oblig. nos. p. 8 v. 2 on. termin na dzień 1go października 1869 9ta godzinę przed południem wyznaczony został.
Ponieważ pozwani pupilom po Floryanie Gostkowskim z imienia, życia i miejsca pobytu znani nie są, zatem c. k. sąd dla nich kuratorem p. adwokata Dr. Jarosza z substytucją p. adwokata Dr. Zielińskiego mianował. Wzywa się zatem tych pupilów niniejszym edyktem, aby się wcześniej u mianowanego kuratora zgłosili, lub sobie innego obrońcę obrali, inaczej skutki z zaniedbania wynikłe sobie sami będą przypisać musieli.
Z rady c. k. sądu obwodowego.
Nowy Sącz, 12. lipca 1869.

Ponieważ miejsce pobytu ich wnuczki Maryanny z Klimów Widliny wiadomem nie jest, przeto wzywa się ją niniejszem, ażeby w przeciągu roku od dnia dzisiejszego licząc do tego spadku oświadczyła się, w przeciwnym bowiem razie pertrakcya spadku tylko z oświadczeniem spadkobiercami i z ustanowionym dla niej w osobie Jana Klimy kuratorem przeprowadzoną będzie.
Z c. k. sądu powiatowego.
Niepołomice, dnia 2. czerwca 1869.

(1684) **ogłoszenie licytacji.** (3)
Nr. 435. Ces. król. sąd powiatowy w Zassowie w załatwieniu wezwania c. k. sądu obwodowego w Tarnowie z dnia 12. lutego 1869 L. 2042, celem ściągnięcia należności wekslowej Dawida Reicher w kwocie 50 złr. a. w. z 6% odsetkami od 7. września 1865, kosztami sądowemi i egzekucyjnymi w ilościach 8 złr. 16 kr., 2 złr. 66 kr., 4 złr. 62 kr., 4 złr. 14 kr., 3 złr. 58 kr., 12 złr. 67 kr., 2 złr. 44 kr., 8 złr. 36 kr. i 7 złr. 4 kr. w. a. rozpisuje publiczną sprzedaż realności włościańskiej pod Nr. 13 w Grzybowie położonej, własnością dłużnika Jana Kozika będącej, na dniu 19. grudnia 1866 zastawniczo opisaney, a w dniu 11. października 1867 oszacowanej, w trzech terminach, na dzień 16. sierpnia, na dzień 13. września i na dzień 11. października 1869, każdą razą w tutejszym sądzie o godzinie 10tej rano pod następującymi warunkami:

1. Jako kwotę wywołania ustanawia się suma 600 złr. w. a., na którą realność powyższa sądownie oszacowaną została.
Przy pierwszym i drugim terminie realność ta tylko za cenę szacunkową, lub powyżej takowej, przy trzecim terminie zaś i niżej oszacowania sprzedaną będzie.
2. Każdy chęć kupna mający winien jest 10% ceny szacunkowej, t. j. kwotę 60 złr. w. a. w gotówce jako wadium do rąk komisji licytacyjnej złożyć, wadium to nowonabywcy zatrzymanem, reszcie zaś licytantom po skończonej licytacji zwróconem zostanie.
3. Reszta warunków licytacji, akt zastawniczy opisania i oszacowania powyższej realności mogą być w tutejszo-sądowej registraturze przejrane.
C. k. sąd powiatowy.
Zassów, dnia 31. maja 1869.

(1668) **G d i c t.** (3)
Nro. 10754. Bom L. E. Kreisgerichte in Tarnów wird in Folge des am heutigen Tage gefaßten Beschlusses bekannt gemacht, daß Hr. Advocat Dr. Kapiszewski zum definitiven Verwalter der Naftali Klein'schen Concurssmasse, und Hr. Advocat Dr. Kwiatkowski zum Stellvertreter des Massaverwalters bestellt wurden.
Aus dem Rathe des L. E. Kreisgerichtes.
Tarnów, am 9. Juli 1869.

(1660) **Edykt.** (3)
Nr. 1036 civ. IV. 1227. Ces. król. sąd powiatowy podaje do wiadomości, że Maryanna Porębska w roku 1844 z pozostawieniem pisemnego kodycyłu z dnia 30go stycznia 1844, a Sebastian Porębski w roku 1845 bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia zmarł.

(1689) **C d i c t.** (2)

Nro. 3422. Vom k. k. Bezirksgerichte Biala wird bekannt gemacht, daß über das hiergerichts vom Johann Korzeniowski eingebrachte Gesuch de praes. 5. Mai 1869 Zl. 3422 dem hiergerichtlichen Grundbuchsamte aufgetragen wurde, auf Grund des Kaufvertrages ddo. Biala 6. Juni 1862 das Eigenthumsrecht des Wittstellers Johann Korzeniowski, ob der bisher laut Bialaer Grundbuch Tom. II. pag. 280 n. 7 haer. auf den Namen des Josef Korzeniowski einverleibten Realitätshälfte Nro. 265 in Biala im Activstande der genannten Realitätshälfte zu intabuliren.

Wovon Hr. Wittsteller unter Rückschluß des mit der Intabulationsklausel versehenen Originalkaufvertrages, und Herr Josef Korzeniowski unbekanntem Wohn- und Aufenthaltsortes, oder dessen dem Namen und Wohnorte nach unbekanntem Eiben zu Händen des unter Einem bestellten Curators Hrn. Advocaten Ehrler verständigt werden.

Biala, den 8. Mai 1869.

(1694) **C d i c t.** (2)

Nro. 1444. Vom Janower k. k. Bezirksgerichte wird in der Executionssache der Basil Hanulewicz, Anna Sińska, Johann Chrzanowski und Fewronia Głowackischen Erben wider die Isaak Baranischen Erben zur Einbringung der Beträge von 3 fl. 50 kr., 2 fl. 11 kr., 52 fl., 28 fl. 66 1/2 kr., 1 fl. 16 kr., 69 kr., 2 fl. 40 kr. und 1 fl. 52 kr. j. N. G. zu der bereits unterm 2. Jänner 1869 Zl. 2520 ausgefertigten öffentlichen Veräußerung der zu Janow sub Nro. 28 gelegenen Realität unter den mit dem oben bezogenen Beschlusse festgesetzten, in der Gazeta Lwowska am 13., 15. und 16. März 1869 kundgemachten Bedingungen, ein anderer Termin auf den 17. August 1869 um 10 Uhr Vormittags hiergerichts bestimmt.

Janow, den 10. Juni 1869.

(1679) **C d i c t.** (2)

Nro. 6223. Vom Zloczower k. k. Kreis- als Handelsgerichte werden über Einscheiden des Herrn Samuel Auerbach de praes. 12. Juni 1869 Zl. 5217 die Inhaber des dem Hr. Samuel Auerbach in Verleibung gerathenen Wechsels nachstehenden Inhaltes: „Hodow den 6. Februar 1866 pr. 130 fl. öst. W. Sedys Monate a dato zahlen Sie gegen diesen Prima Wechsel an die Ordre meine eigene die Summe von Gulden 130 öst. W., den Werth erhalten und stellen solchen laut Rechnung laut Bericht. Samuel Auerbach acceptire, Stanislaus Czarnożyński in Hodow, auf der Rückseite August 1866 a conto 30 fl. öst. W.“ aufgefordert, diesen Wechsel binnen 45 Tagen um so gewißer diesem k. k. Kreisgerichte vorzulegen, widrigenfalls derselbe für amortifizirt erklärt werden wird.

Vom k. k. Kreisgerichte.

Zloczów, am 14. Juli 1869.

(1680) **E d y k t.** (2)

Nr. 10578. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski jako sąd handlowy wzywa niniejszym edyktem posiadacza wekslu wedle twierdzenia proszącej Maryi Gewürz w Tarnowie dnia 12go marca 1868 na sumę 500 złr. w. a. przez Daniela Gewürz wystawionego, dnia 21go maja 1868 płatnego, przez małżonków Feivla Feivla i Sarę Feivlową akceptowanego, tudzież wszystkich, którzyby jakiegokolwiek prawa do wekslu opisanego sobie rościłi, ażeby w dniach 45 od dnia zamieszczenia edyktu w Gazecie Lwowskiej po raz trzeci licząc do sądu tutejszego się zgłosili, ile że w razie przeciwnym weksel ten za pozbawiony wszelkiej mocy uważany będzie.

Z rady c. k. sądu obwodowego.
Tarnów, 12. lipca 1869.(1678) **E d y k t.** (2)

Nr. 8840. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy niewiadomym z życia i miejsca pobytu spadkobiercom s. p. Walentego Krasnińskiego niniejszem wiadomo czyni, że przeciw nim pp. Justyn Mrozowski i Kajetan Kluczyński, właściciele części dóbr lasu Chorosno i Majdan graniczny przez p. adwokata Dr. Wszelaczyńskiego na dniu 23go czerwca 1869 do L. 8840 pozew o extabulację praw na rzecz s. p. Walentego Krasnińskiego w stanie biernym dóbr lasu Chorosno i Majdan graniczny Dom. 129, pag. 217 n. 62 on. intabulowanych ze stanu biernego tychże dóbr wniosli, które pod dniem dzisiejszym do L. 8840 do ustnego postępowania z terminem do obrony na 10. sierpnia 1869 o godzinie 9tej zrana zadekretowany, i tymże z życia i miejsca pobytu niewiadomym pozwanym za kuratora p. adwokata Dr. Szydłowski z substytucją p. adwokata Dr. Wurza ustanowiony został.

Rzeczą tedy pozwanym jest temuż kuratorowi wcześniej przed terminem swą informację do obrony udzielić, lub sobie innego obrońcę obrać i o tem sąd uwiadomić, inaczej złe skutki, jakieby wyniknąć mogły, sami sobie przypisać będą mieli.

Z c. k. sądu obwodowego.
Stanisławów, 26. czerwca 1869.(1693) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 5267. Ces. król. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do publicznej wiadomości, iż na zaspokojenie pretensyi Markusa Singera jako cesyonaryusza Eliasza Mileta w kwocie 100 złr. w. a. wraz z przyznanymi kosztami sądowymi i egzekucyjnymi w kwocie 1 złr. 87 kr., 3 złr. 23 kr., 4 złr. 50 kr., 7 złr. 8 kr.

i 2 złr. 81 kr. w. a. odbędzie się w tutejszym sądzie dnia 5. sierpnia, dnia 2. września i dnia 13go października 1869 r., każdą razą o godzinie 10tej przed południem publiczna licytacja realności pod Nr. 33 w Skrzyńce położonej, składającej się z 24 morgów gruntu, tudzież chałupy, stajni i stodoły, a to pod następującymi warunkami:

1) Cenę kupna stanowi wartość szacunkowa w kwocie 3660 złr. w. a., poniżej której realność ta na pierwszych dwóch terminach sprzedana nie będzie, zaś na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej i za jakąkolwiek cenę najwięcej ofiarującemu sprzedana zostanie.

2) Każdy chęć kupna mający obowiązany jest jako wadium 1/10 część ceny szacunkowej w kwocie 366 złr. w. a. w gotówce, albo w obligacjach państwa, lub też w innych prawnie dozwolonych papierach kredytowych wedle ostatniego kursu w Gazecie Lwowskiej notowanego na ręce komisji licytacyjnej złożyć.

3) Nabywca obowiązany jest połowę ceny kupna, w którą wadium w gotówce złożone wrachowanym będzie, w przeciągu dni 30 po przyjęciu aktu licytacyjnego do wiadomości sądowej, zaś drugą połowę ceny kupna w następnych dniach 30 po złożeniu pierwszej połowy ceny kupna do depozytu sądowego złożyć.

4) Chęć kupna mającym wolno jest protokół zastawniczego zajęcia i oszacowania, tudzież resztę warunków licytacyjnych w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.
Dąbrowa, 30. kwietnia 1869.(1692) **Ogłoszenie.** (2)

Nr. 5260. Ces. król. sąd powiatowy w Dąbrowy podaje do publicznej wiadomości, iż na prośbę Markusa Singera jako prawonabywcy Izraela Winda de praes. 3go marca 1868 Nr. 730 celem zaspokojenia przyszaney Izraelowi Windowi prawomocnym wyrokiem z dnia 29. lipca 1860 Nr. 1086 kwoty 31 złr. 50 kr. a. w. wraz z procentami zwłoki po 4% od dnia 28go listopada 1859 r. i kosztami sądowymi i egzekucyjnymi w kwocie 4 złr. 40 kr. i 1 złr. 55 kr., 1 złr. 44 kr., 1 złr. 35 kr. i 2 złr. 74 kr. a. w. odbędzie się w trzech terminach publiczna sprzedaż gospodarstwa gruntowego pod Nr. 10 w Kannie położonego, składającego się z 7 morgów gruntu wraz z budynkiem mieszkalnym, żadnego ciała tabularnego niestanowiącego, dłużnika Jędrzeja Florka recte Niejadlika własnego, a to dnia 5. sierpnia, 2. września i 13. października 1869 roku, każdą razą o godzinie 10tej zrana w Dąbrowy pod następującymi warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 495 złr., poniżej której wartości szacunkowej wzmiankowana realność na pierwszych dwóch terminach sprzedana nie będzie.

2. Każdy chęć kupna mający obowiązany jest jako wadium 1/10 część ceny szacunkowej w kwocie 49 złr. 50 kr. a. w. na ręce komisji licytacyjnej w gotówce złożyć.

3. Nabywca zaś obowiązany jest po wrachowaniu wadium pozostałą resztującą cenę kupna w dwóch równych ratach, t. j. pierwszą ratę wraz z procentami po 5% od dnia nabycia w przeciągu czterech tygodni, zaś drugą ratę również z procentami po 5% od dnia nabycia w dalszych czterech tygodniach, a zatem w ośmiu tygodniach po nabyciu do sądu złożyć.

4. Akt opisanego zajęcia i oszacowania, tudzież resztę warunków licytacyjnych wolno jest stronom interesowanym w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć lub w odpisie podnieść.

Z c. k. sądu powiatowego.
Dąbrowa, dnia 30. kwietnia 1869.(1701) **Rundmachung.** (2)

Nr. 31679. Zur Sicherstellung der Deckstofflieferung in die ganze 7te und 1. und 2. Viertel der 8ten Meile der Zloczow-Zaleszczyker Staatsstraße im Tarnopoler Baubezirke für das Jahr 1870 wird hiemit die Offertverhandlung ausgeschrieben.

Das sicherzustellende Erforderniß beträgt 780 Prismen zerklüfteten Steins im berechneten Gesamtdiskalkostenbetrage von 4109 fl. 95 kr. österr. Währ. worauf Anbote auch über den Diskalpreis angenommen werden.

Die näheren Bedingungen der Lieferung können bei der k. k. Bezirkshauptmannschaft in Tarnopol eingesehen werden.

Unternehmungslustige haben ihre mit einem 5% Badium belegten vorchriftsmäßig verfaßten Offerten bis längstens 10. August 1869 12 Uhr Mittags bei dem Herrn k. k. Bezirkshauptmann in Tarnopol zu überreichen.

Die Gemeinden sind von der Beibringung des Badiums und der Caution befreit.

Auf nicht vorchriftsmäßig verfaßte oder nicht rechtzeitig eintreffende Offerten wird keine Rücksicht genommen.

Von der k. k. galiz. Statthalterei.
Lemberg, am 19. Juli 1869.**Obwieszczenie.**

L. 31679. W celu zabezpieczenia dostawy materiału do pokrycia całej 7mej i 1. i 2. ćwierci 8mej gościńca rządowego Zloczowko-Zaleszczyckiego w

obrzebie budowniczym Tarnopolskim na rok 1870 odbędzie się na dniu 10. sierpnia 1869 w c. k. starostwie Tarnopolskim licytacja zapomocą olert.

Przypadająca do zabezpieczenia dostawa wynosi 780 pryzm kamienia tłuczonego po 54 stóp sześciennych w cenie fiskalnej na 4109 zł. 95 kr. w. a. wyrachowanych, na które także oferty wyżej ceny fiskalnej przyjęte będą.

Blizsze warunki licytacji można przegladnac w c. k. starostwie pow. w Tarnopolu.

Osoby, zyczące sobie objac to przedsioborstwo maja wniesc swoje oferty ulozone podlug przepisu i opatrzone w 5procentowe wadium najdalej do godziny 12tej w poludnie na dniu 10go sierpnia 1869 do pana c. k. starosty w Tarnopolu.

Gminy sa od skladania tak wadium jako i kaucyi uwolnione.

Oferty nieulozone podlug przepisu lub nie podane w swoim czasie nie beda uwzgladnione.

Z c. k. Namiestnictwa
Lwów, dnia 19. lipca 1869.(1691) **E d y k t.** (2)

L. 3724. C. k. sąd powiatowy w Dąbrowy zawiadamia niniejszym edyktem Wolfa Reicha, że przeciw niemu Isaak Klausner na dniu 4. grudnia 1867 do l. 4094 wniósł pozew i że w załatwieniu tegoż pozwu termin do wniesienia obrony na dzień 10go września 1869 godzinie 9tej zrana wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu pozwanego wiadomem nie jest, przeto c. k. sąd powiatowy w celu zastępowania pozwanego również na koszt i niebezpieczeństwo tegoż pana notaryusza Władysława Domaradzkiego kuratorem nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w wyżej oznaczonym czasie albo sam stanął, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniósł, w ogóle zaś aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym wynikiem z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z c. k. sądu powiatowego.
Dąbrowa, dnia 30. kwietnia 1869.(1690) **E d y k t.** (2)

L. 1336. C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w skutek wezwania c. k. sądu krajowego w Krakowie z dnia 3. listopada 1868 l. 11267 i 8. marca 1869 l. 3460 celem uzyskania przyszaney Izakowi Rosshändlerowi kwoty wekslowej 70 zł. w. a. z przynależnościami sprzedaż przymusowa gospodarstwa włościńskiego pod l. 9 w Nieszkowcach położonego, należącego do Jędrzeja Świgościa niestanowiącego ciała tabularnego, składającego się z gruntu i pobudynków podług aktu opisanego i oszacowania przez publiczną licytację, pod następującymi warunkami przedsięwziętą będzie:

1. Sprzedaż ta odbędzie się w trzech terminach, to jest: 26. sierpnia, 30. września i 28. października 1869, zawsze o godzinie 10. zrana w gmachu sądowym z tym dodatkiem, iż przy trzecim terminie gospodarstwo to nawet poniżej ceny szacunkowej najwięcej ofiarującemu sprzedane będzie.

2. Za cenę wywoławczą stanowi się wartość szacunkowa, oszacowana 1915 zł. w. a.

3. Chęć kupna mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacji złożyć do rąk komisji licytacyjnej jako wadium 1/10 część sumy szacunkowej w kwocie 191 zł. 50 kr. w. a. w gotówce lub w listach zastawnych galicyjskich, lub też w obligacjach publicznych wedle ich ostatniego kursu w Gazecie lwowskiej, które to wadium w gotówce nabywcy zatrzymanem i w cenę kupna wrachowanem, innym zaś po ukończeniu licytacji zwróconem zostanie.

4. W przeciągu dni 14 od doręczenia uchwały potwierdzającej akt licytacji, nabywca obowiązany będzie całą zaofiarowaną cenę kupna złożyć w sądzie, poczem mu dekret własności wydany i on w fizyczne posiadanie nabytego gospodarstwa jednak tylko na jego kosztą wprowadzonym będzie.

Dalsze warunki licytacji, akt opisanego i oszacowania można przejrzeć w tutejszo-sądowej registraturze, stan podatkowy zaś w tutejszym c. k. urzędzie podatkowym.

O czym strony obydwie zawiadomione zostają.

Z c. k. sądu powiatowego.
Bochnia, dnia 24. czerwca 1869.(1695) **E d y k t.** (2)

L. 1782. C. k. sąd powiatowy w Mikuliniech niniejszem zawiadamia, że Jędrzej Gerczak właściciel z Łoszniowa zmarł tamże dnia 20. grudnia 1848 bez oświadczenia ostatniej woli, a gdy tegoż syn Jakób Gerczak z życia i miejsca pobytu niewiadomym jest, wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku w tutejszym sądzie się zgłosił i do spadku oświadczył, ileże inaczej rozprawa spadkowa z spadkobiercami zgłaszającymi się i z kuratorem dla niego w osobie Temoteusza Gerczak w Łoszniowie ustanowionym przeprowadzoną zostanie.

Mikulince, dnia 10. czerwca 1869.

